

عنوان مقاله:

جایگاه نور در معماری با نگاهی به معماری سنتی ایران با نمونه موردی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه ، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

میرباقر زمزمی - کارشناس معماری عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان ایران واحد مرند دبیر گروه معماری اکوتک

موسی خانمحمدی - دانشجوی مهندسی تکنولوژی معماری مشاور گروه معماری اکوتک

محمد غیبی - دانشجوی مهندسی تکنولوژی معماری مشاور گروه معماری اکوتک

فاطمه زارع گل آخور - دانشجوی مهندسی معماری مشاور گروه معماری اکوتک

خلاصه مقاله:

نور یکی از عناصر شاخص تعیین کننده حیات زندگی بشر به شمار می آید نور جلوه خداوند است که حضورش در معماری تجلی میابد نور همراه نمادی از عالم ملکوت و معنا بوده از این رو در معماری مذهبی جایگاه اساسی دارد نور غیر مادی ترین عنصر محسوس طبیعت همواره در معماری ایرانی وجود دارد و در واقع نشانه عالم والا فضای مصنوعی است عناصر نورگیری در معماری سنتی دو گروه هستند گروه اول انهایی جزو بنا هستند مانند رواق ها و دسته دوم آنهایی که به بنا افزوده شده اند و گاهی حالت تزئینی دارند مثل پرده . عناصری که به عنوان نورگیر مطرح می شوند نام های مختلفی دارند ولی همه نورگیر هستند و عبارتند از روزن- شابک ، در، پنجه، جام خنه- هور نورارس، روشندان، فریز خوون ، گلحام، پا کلانه فنذر و در مقابل عناصری مانند رواق ، پرده، تابش بند- سایه بان - سرادق- سابات قرار دارد که نقش کنترل کننده نور و تنظیم آن برای ورود به داخل را بر عهده دارند در معماری گذشته ایران بنا و نور را در نقش جسم روح می توان دید که به هم وابسته اند یکی برای حضور مادی و دیگری برای حضور معنوی. این همان اندیشه و بینشی است که معماری گذشته ما را جاودان نمود در این مقاله سعی به آن داشته شده تا با شناخت خصوصیات نور و اهمیت جایگاه نور در معماری معاصر و سنتی ایران و نحوه استفاده از نور در ساختمان های معاصر با نگاهی به معماری گذشته ایران با نمونه موردی بررسی شود.

کلمات کلیدی:

نور ، معماری سنتی، بهینه سازی، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353785>

